ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 30ής Ιανουαρίου 2002

που διατάσσει διαχωρισμό επιχειρήσεων βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου

(Υπόθεση COMP/M.2283 — Schneider/Legrand)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2002) 360]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2004/276/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 57,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1310/97 [2], και ιδίως το άρθρο 8 παράγραφος 4,

την απόφαση της Επιτροπής της 10ης Οκτωβρίου 2001, που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89, με την οποία η συγκέντρωση μεταξύ των επιχειρήσεων Schneider και Legrand κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και με τη λειτουργία της συμφωνίας για τον ΕΟΧ,

αφού έδωσε στις συμμετέχουσες επιχειρήσεις τη δυνατότητα να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους σχετικά με τις αιτιάσεις της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 2001,

τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων [3],

την τελική έκθεση του Συμβούλου Ακροάσεων στην παρούσα υπόθεση [4],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

(1) Στις 16 Φεβρουαρίου 2001, η Επιτροπή έλαβε κοινοποίηση, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 (στη συνέχεια «κανονισμός περί συγκεντρώσεων»), σχεδίου συγκέντρωσης με την οποία η εταιρεία Schneider Electric (στη συνέχεια Schneider) αποκτά, κατά την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β), του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, τον έλεγχο του συνόλου της εταιρείας Legrand [5] με δημόσια προσφορά ανταλλαγής (ΔΠΑ), η οποία ανακοινώθηκε στις 15 Ιανουαρίου 2001.

(2) Το άρθρο 7 παράγραφος 3 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων επιτρέπει την πραγματοποίηση δημόσιας προσφοράς ανταλλαγής, υπό τον όρο ότι ο αποκτών δεν ασκεί δικαιώματα ψήφου που συνδέονται με τις συγκεκριμένες συμμετοχές. Η ΔΠΑ ολοκληρώθηκε στις 25 Ιουλίου 2001 και η Schneider κατέχει το 98,1 % του κεφαλαίου της Legrand.

(3) Στις 10 Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση (στη συνέχεια «απόφαση περί του ασυμβίβαστου») βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 3 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, με την οποία το σχέδιο συγκέντρωσης μεταξύ της Schneider και της Legrand κηρύσσεται ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά και τη λειτουργία του ΕΟΧ.

(4) Για τους λόγους που εξηγούνται στην απόφαση περί του ασυμβίβαστου, το σχέδιο συγκέντρωσης θα δημιουργούσε δεσπόζουσα θέση που θα είχε ως αντίκτυπο τη σημαντική παρεμπόδιση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στις ακόλουθες αγορές:

— αγορές αυτόματων διακοπτών ισχύος κλειστού τύπου, μικροαυτόματων διακοπτών ισχύος και πλαισίων που προορίζονται για πίνακες διανομής ηλεκτρισμού στην Ιταλία·

— αγορές μικροαυτόματων διακοπτών ισχύος, διακοπτών διαφορικής προστασίας και περιβλημάτων που προορίζονται για τερματικούς πίνακες ελέγχου της διανομής ηλεκτρισμού στη Δανία, την Ισπανία, την Ιταλία και την Πορτογαλία·

[1] ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 1.
[2] ΕΕ L 180 της 9.7.1997, σ. 1.
[3] ΕΕ C 86 της 6.4.2004.
[4] ΕΕ C 86 της 6.4.2004.

[5] Στην παρούσα απόφαση, ο όρος «Legrand» δηλώνει το σύνολο του ομίλου Legrand, όπως υφίστατο τη στιγμή του κλεισίματος της προσφοράς της Schneider.

— αγορές διακοπτών αποζευκτών φορτίου στη Γαλλία και την Πορτογαλία·

— αγορά σχάρας καλωδίων στο Ηνωμένο Βασίλειο·

— αγορά ρευματοδοτών και διακοπτών στην Ελλάδα·

— αγορά στεγανών διατάξεων και συστημάτων στην Ισπανία·

— αγορά υλικών στερέωσης και καλωδίωσης στη Γαλλία·

— αγορά μετασχηματιστών ηλεκτρικής ενέργειας στη Γαλλία·

— αγορά βοηθητικών κυκλωμάτων ελέγχου και σήματος στη Γαλλία.

(5) Η Επιτροπή συμπεραίνει επίσης, στην απόφαση περί του ασυμβίβαστου, ότι η κοινοποιηθείσα πράξη θα ενίσχυε δεσπόζουσα θέση, με συνέπεια τη σημαντική παρεμπόδιση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στις ακόλουθες αγορές:

— αγορές των αυτόματων διακοπτών ισχύος κλειστού τύπου, μικροαυτόματων διακοπτών ισχύος και πλαισίων που προορίζονται για πίνακες διανομής ηλεκτρισμού στη Γαλλία (η Schneider κατέχει δεσπόζουσες θέσεις)·

— αγορές μικροαυτόματων διακοπτών ισχύος, διακοπτών διαφορικής προστασίας και περιβλημάτων που προορίζονται για τερματικούς πίνακες ελέγχου της διανομής ηλεκτρισμού στη Γαλλία (η Schneider κατέχει δεσπόζουσες θέσεις)·

— αγορά των ρευματοδοτών και διακοπτών στη Γαλλία, (η Legrand κατέχει δεσπόζουσα θέση)·

— αγορά των στεγανών διατάξεων και συστημάτων στη Γαλλία (η Legrand κατέχει δεσπόζουσα θέση)·

— αγορά των συστημάτων φωτισμού ασφαλείας ή των αυτόνομων συστημάτων φωτισμού ασφαλείας στη Γαλλία (η Legrand κατέχει κυρίαρχη θέση).

(6) Στις 24 Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή απέστειλε στη Schneider κοινοποίηση αιτιάσεων (στη συνέχεια «κοινοποίηση αιτιάσεων») κατ'εφαρμογήν του άρθρου 13 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 447/98 της Επιτροπής ([6]), σχετικά με τις κοινοποιήσεις, τις προθεσμίες και τις ακροάσεις που προβλέπονται στον κανονισμό περί συγκεντρώσεων, στην οποία διαπίστωνε την υλοποίηση πράξης συγκέντρωσης ασυμβίβαστης με την κοινή αγορά και εκτιμούσε, βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 4 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, ότι η διανομή μετοχών της Legrand στους μετόχους της Schneider, κατ' αναλογία της συμμετοχής τους, εντός προθεσμίας […] (*), αποτελεί την καταλληλότερη μέθοδο για την αποκατάσταση αποτελεσματικού ανταγωνισμού στις εξεταζόμενες αγορές. Η Schneider απάντησε εγγράφως στις 7 Νοεμβρίου 2001 και ανέπτυξε προφορικά τις απόψεις της σε ακρόαση η οποία πραγματοποιήθηκε στις 26 Νοεμβρίου 2001.

(7) Στις 4 Δεκεμβρίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε απόφαση, βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 4 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, με την οποία επέτρεπε στη Schneider να ορίσει εντολοδόχο που θα ασκούσε εξ ονόματός της τα δικαιώματα ψήφου τα οποία διαθέτει η Schneider βάσει της συμμετοχής της στο κεφάλαιο της Legrand (στη συνέχεια «απόφαση απαλλαγής»). Η εντολή του εντολοδόχου, όπως αναφέρεται στην απόφαση απαλλαγής, ορίζει ότι πρωταρχικός στόχος του εντολοδόχου είναι να μεριμνά να διαθέτει η Legrand την απαραίτητη αυτονομία και το περιθώριο κινήσεων, έτσι ώστε να συνεχίσει η εν λόγω εταιρεία να είναι πλήρως ανταγωνιστική στις εξεταζόμενες αγορές, αφενός, και, αφετέρου, η Γενική Διεύθυνση της Legrand να συνεχίσει τη διοίκηση, τη διαχείριση και την εκμετάλλευση της Legrand στο φυσιολογικό πλαίσιο συναλλαγών και σύμφωνα με την προηγούμενη πρακτική της. Η εντολή αναθέτει τα ακόλουθα καθήκοντα στον εντολοδόχο: να διαχειρίζεται τη συμμετοχή της Schneider στην Legrand, έτσι ώστε να μπορούν τα εταιρικά όργανα της Legrand να λειτουργούν κανονικά· να διασφαλίσει ότι η Schneider δεν θα προβεί σε ενέργειες αντίθετες προς την ή υπερβαίνουσες την απόφαση απαλλαγής· να συμμετέχει στην προετοιμασία ενδεχόμενου διαχωρισμού της εταιρείας από τη Schneider· να υποβάλει έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με την εκτέλεση της αποστολής του.

(8) Σε συνεδρίαση της 15ης Ιανουαρίου 2002, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ενημέρωσαν τους αντιπροσώπους της Schneider για τα βασικά σημεία του σχεδίου της παρούσας απόφασης, όπως αυτό απεστάλη στη συμβουλευτική επιτροπή ελέγχου των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων. Το σχέδιο απόφασης παρείχε στη Schneider τη δυνατότητα να επιλέξει ελεύθερα τους τρόπους λύσης της συγκέντρωσης και προέβλεπε, ιδίως, προθεσμία […]* για την υλοποίηση του διαχωρισμού. Οι αντιπρόσωποι της Schneider δήλωσαν ότι η εν λόγω προθεσμία δεν θα τους επέτρεπε να ασκήσουν την ελεύθερη επιλογή τους ως προς τους τρόπους διαχωρισμού και εξήγησαν ότι η προθεσμία θα έπρεπε να είναι τουλάχιστον […]* (βλέπε τις αιτιολογικές σκέψεις 107 έως 122).

ΑΡΧΕΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΤΩΝ ΤΡΟΠΩΝ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ SCHNEIDER ΚΑΙ ΤΗΣ LEGRAND

(9) Απόφαση που εκδόθηκε βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 3 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων κηρύσσει ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και, ενδεχομένως, με τη λειτουργία του ΕΟΧ, την εξεταζόμενη πράξη. Όπως

([6]) ΕΕ L 61 της 2.3.1998, σ. 1.

(*) Ορισμένα τμήματα του παρόντος εγγράφου έχουν απαλειφθεί για να μην δημοσιευθούν εμπιστευτικές πληροφορίες· τα τμήματα αυτά περικλείονται σε αγκύλες και δηλώνονται με αστερίσκο.

αναφέρεται στην απόφαση, η Schneider κατέχει το 98,1 % του κεφαλαίου της Legrand και, ως εκ τούτου, έχει πραγματοποιήσει ήδη, κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 4 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, την σχεδιασθείσα συγκέντρωση.

(10) Η συγκέντρωση μεταξύ της Schneider και της Legrand, η οποία κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή και στη συνέχεια κηρύχθηκε ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και τη λειτουργία της συμφωνίας για τον ΕΟΧ, αφορούσε την εξαγορά από τη Schneider του συνόλου των δραστηριοτήτων της Legrand. Υπό αυτές τις συνθήκες, πρέπει η πράξη αυτή να λυθεί μέσω του πλήρους διαχωρισμού της Schneider και της Legrand.

(11) Οιαδήποτε πρόταση της Schneider που θα παρεξέκλινε από τον πλήρη διαχωρισμό της με τη Legrand δεν είναι δυνατό να γίνει αποδεκτή από την Επιτροπή, βάσει της αρχής της αναλογικότητας, εάν δεν επιτρέπει, χωρίς την παραμικρή αμφιβολία, την αποκατάσταση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού στις σχετικές αγορές.

(12) Η αρχή της αναλογικότητας συνεπάγεται επίσης ότι, μεταξύ εναλλακτικών επιλογών που μπορούν όλες να αποκαταστήσουν τον αποτελεσματικό ανταγωνισμό, η Επιτροπή επιλέγει αυτήν που διασφαλίζει τη μεγαλύτερη προστασία των ειδικών συμφερόντων των συμμετεχουσών επιχειρήσεων. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, τα εν λόγω ειδικά συμφέροντα είναι, αφενός, η διατήρηση, εφόσον αυτό είναι δυνατόν, της χρηματοοικονομικής αξίας της επένδυσης της Schneider στη Legrand ([7]) και, αφετέρου, η διατήρηση της ανταγωνιστικότητας της Legrand. Κατά συνέπεια, εάν, βάσει της αρχής της αναλογικότητας, πρέπει να ληφθεί υπόψη το συμφέρον της Schneider να διατηρήσει την οικονομική αξία της επένδυσής της, θα έπρεπε επίσης να ληφθεί υπόψη η ενδεχόμενη επιθυμία αυτού του ομίλου να ενισχύσει, μέσω της λύσης της συγκέντρωσης, τα εμπορικά του συμφέροντασεβάροςτωνανταγωνιστώντου, και ιδίως σε βάρος της Legrand μέσω της αποδυνάμωσης της τελευταίας. Από την άποψη αυτή, η Επιτροπή θεωρεί ότι υπεράνω των ειδικών συμφερόντων της Schneider και της Legrand προτάσσεται το γενικό συμφέρον της αποκατάστασης ενός αποτελεσματικού ανταγωνισμού στις σχετικές αγορές και δεν θα ήταν δυνατό να υπερισχύσει το συμφέρον της μιας από τις δύο αυτές εταιρείες σε βάρος της άλλης.

([7]) Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η Schneider απόκτησε την συμμετοχή στο κεφάλαιο της Legrand μέσω δημόσιας προσφοράς ανταλλαγής. Η πραγματοποίηση αυτής της προσφοράς πριν να αποφασίσει η Επιτροπή για το συμβιβαστό του σχεδίου συγκέντρωσης με την κοινή αγορά είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 3 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων· δεν συνιστά παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού και, κατά συνέπεια, δεν επιβάλλονται κυρώσεις. Αντίθετα, η Schneider οφείλει να αναλάβει, σύμφωνα με τα συναλλακτικά ήθη, τις συνέπειες αυτής της πράξης που έθεσε εσκεμμένα σε εφαρμογή σε συνθήκες αβεβαιότητας ως προς την έκβαση της διαδικασίας εξέτασης από την Επιτροπή. Από την άποψη αυτή, πρέπει να επισημανθεί ότι η Schneider είχε στη διάθεσή της τη δυνατότητα να κοινοποιήσει συμφωνία πριν από την έναρξη μιας ΔΠΑ, όπως .έπραξαν άλλες επιχειρήσεις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο των Παρισίων. Εξάλλου, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, αφού προηγουμένως η Επιτροπή είχε εκφράσει, βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, σοβαρές αμφιβολίες για το σχέδιο συγκέντρωσης μεταξύ της Schneider και της Legrand, η Schneider βρέθηκε, μετά από διαφορά με τους μετόχους μειοψηφίας της Legrand, στη θέση να μπορεί να καταγγείλει αυτή την πράξη. Παρόλα αυτά, η Schneider αποφάσισε να διατηρήσει την προσφορά της.

ΟΙ ΑΡΝΗΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ SCHNEIDER ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ LEGRAND

(13) Πρέπει, καταρχήν, να επισημάνουμε ότι η τρέχουσα συμμετοχή της Schneider σε ποσοστό 98,1 % υπερβαίνει κατά πολύ το όριο συμμετοχής στο κεφάλαιο το οποίο εξασφαλίζει ειδικά δικαιώματα, όπως τα δικαιώματα που παρέχονται στις ελέγχουσες συμμετοχές, και έχει ως αποτέλεσμα να αναστείλει την ανάπτυξη της Legrand ([8]). Η Legrand θα είναι εξαρτημένη από τη Schneider για κάθε πρόσκληση καταβολής κεφαλαίου που θα είναι απαραίτητη για τα αναπτυξιακά της σχέδια (μέσω επένδυσης ή εξαγοράς). Όμως, οι αγορές στις οποίες δραστηριοποιείται η Legrand ενδέχεται να απαιτούν σημαντικές επενδύσεις, παραδείγματος χάρη για την πραγματοποίηση εξαγορών (που συχνά είναι το μόνο μέσο διείσδυσης σε μια γεωγραφική αγορά) ή για την ανανέωση της σειράς προϊόντων (όπως για τους αυτόματους διακόπτες ισχύος κλειστού τύπου) ([9]). Εξάλλου, φαίνεται αδύνατο να μπορέσει η Legrand να υλοποιήσει νέα σημαντικά επενδυτικά σχέδια πριν να αποκτήσει μια ικανοποιητική προοπτική, ιδίως ως προς τη διάρθρωση των μετοχικών μεριδίων και τους πόρους τους οποίους μπορεί να ελπίζει ότι θα διαθέτει.

(14) Εξάλλου, η Schneider έχει πλέον άμεσο συμφέρον στα κέρδη της Legrand, ενώ οι δύο εταιρείες βρίσκονται σε ανταγωνισμό σε πολλές αγορές. Αυτό το δικαίωμα στα κέρδη της Legrand θα αντιστάθμιζε εν μέρει κάθε απώλεια πωλήσεων της Schneider προς όφελος της Legrand και, κατά συνέπεια, θα περιόριζε το κίνητρο της Schneider να ανταγωνιστεί τη Legrand στις σχετικές αγορές.

(15) Κάθε αύξηση τιμών από μια εταιρεία συνεπάγεται δύο τύπους επιπτώσεων. Πρώτον, αυξάνεται το κέρδος από την πώληση του κάθε προϊόντος. Δεύτερον, μειώνονται οι ποσότητες των πωλήσεων αυτής της εταιρείας ως επακόλουθο αυτής της αύξησης των τιμών και οι ανταγωνιστές αποσπούν αυτές τις απώλειες πωλήσεων. Η αύξηση της τιμής είναι κερδοφόρα μόνο αν το πρώτο αποτέλεσμα υπερισχύει του δεύτερου και η εν λόγω εταιρεία λαμβάνει την απόφασή της για αυξήσεις τιμών, αφού λάβει υπόψη ιδίως το επίπεδο της πιθανής απώλειας πωλήσεων προς όφελος των ανταγωνιστών της. Η κατάσταση αυτή αλλάζει, εάν η εταιρεία μπορεί να ανακτήσει μέρος των απολεσθέντων κερδών μετά από αύξηση των τιμών της, μέσω ενός δικαιώματος επί των κερδών ενός από τους ανταγωνιστές της. Σε αυτή την περίπτωση, το αρνητικό αποτέλεσμα της απώλειας πωλήσεων και, κατά συνέπεια, του κέρδους των ανταγωνιστών αντισταθμίζεται εν μέρει με το δικαίωμα επί των κερδών του ανταγωνιστή στο κεφάλαιο του οποίου η εν λόγω εταιρεία κατέχει συμμετοχή. Προφανώς, το αποτέλεσμα αυτό είναι ακόμα ισχυρότερο, όταν η συμμετοχή είναι σημαντική και η θέση του εν λόγω ανταγωνιστή στην αγορά είναι ισχυρή.

(16) Πριν από την εξεταζόμενη πράξη, οι τιμές πώλησης που εφάρμοζε η Schneider ήταν σε επίπεδο που μεγιστοποιούσαν τα κέρδη της. Κάθε επιπλέον αύξηση τιμών θα προκαλούσε απώλεια πωλήσεων (και κατά συνέπεια κερ-

([8]) Σύμφωνα με το γαλλικό δίκαιο, μια ελέγχουσα συμμετοχή ανέρχεται στο 33 % του κεφαλαίου. Λαμβάνοντας υπόψη ότι η απαρτία για τις γενικές συνελεύσεις είναι 50 %, αυτό ισοδυναμεί με συμμετοχή ανώτερη του 16 %.

([9]) Βλέπε απόφαση περί του ασυμβίβαστου, αιτιολογικές σκέψεις 511 έως 516.

δών) τέτοιου μεγέθους που θα ήταν αρκετό για να ακυρώσει την αύξηση του κέρδους το οποίο θα προέκυπτε από την πώληση κάθε μονάδας προϊόντος σε υψηλότερη τιμή. Όμως, η Schneider έχει πλέον αποκτήσει δικαίωμα στα κέρδη της Legrand μέσω της συμμετοχής της στο κεφάλαιό της. Τα πρόσθετα κέρδη της Legrand που θα προέρχονται από απώλειες πωλήσεων της Schneider, λόγω αύξησης των τιμών, θα επανέρχονται τελικά στο μέτοχό της, ο οποίος είναι η Schneider. Έτσι, χάρη στο ποσοστό συμμετοχής της του 98,1 % στο κεφάλαιο της Legrand, η Schneider έχει διευρύνει το περιθώριο αύξησης των τιμών της. Αυτό το περιθώριο κινήσεων θα είναι ακόμη μεγαλύτερο όσο τα αντίστοιχα προϊόντα της Schneider και της Legrand είναι ευθέως ανταγωνιστικά μεταξύ τους (δηλαδή αν οι απώλειες πωλήσεων της Schneider ωφελούν τη Legrand περισσότερο από τους άλλους ανταγωνιστές), όσο υπάρχει υψηλός βαθμός συγκέντρωσης στην αγορά (και σε αυτήν επίσης την περίπτωση οι απώλειες πωλήσεων της Schneider ωφελούν περισσότερο τη Legrand από ό,τι τους άλλους ανταγωνιστές) και όσο η Schneider κατέχει σημαντική συμμετοχή στη Legrand. Πρέπει να επισημανθεί ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση, πληρούνται σε μεγάλο βαθμό οι δύο πρώτοι όροι: η Schneider και η Legrand παράγουν, σε μεγάλο βαθμό, τις ίδιες σειρές προϊόντων και σε ορισμένες γεωγραφικές αγορές, ιδίως στη Γαλλία, είναι οι δύο σημαντικότερες εταιρείες, ενώ η αντιπαλότητά τους αποτελεί, για τους λόγους που αναπτύσσονται στην απόφαση περί του ασυμβίβαστου, το βασικό κίνητρο του ανταγωνισμού.

(17) Εάν διατηρηθεί η κατάσταση περιορισμού του ανταγωνισμού ως επακόλουθο της συμμετοχής της Schneider στη Legrand, αυτό θα είχε ως άμεσο αποτέλεσμα να ενισχυθούν οι δεσπόζουσες θέσεις τις οποίες κατέχουν ήδη η Schneider και η Legrand στις γαλλικές αγορές πινάκων διανομής ηλεκτρισμού (τα μερίδια αγοράς της Schneider πριν από την πράξη ήταν της τάξης του [60 έως 70]* % για τους αυτόματους διακόπτες ισχύος κλειστού τύπου και τους μικροαυτόματους διακόπτες και ο δείκτης συγκέντρωσης HHI της τάξης των [3 000 έως 6 000]* μονάδων), των τερματικών πινάκων ελέγχου (τα μερίδια αγοράς της Schneider πριν από τη συγκέντρωση ήταν της τάξης του [40 έως 50]* % και ο δείκτης συγκέντρωσης HHI της τάξης των [3 000 έως 4 000]* μονάδων) και στις αγορές ρευματοδοτών και διακοπτών (το μερίδιο αγοράς της Legrand πριν από το συγκέντρωση ήταν της τάξης του [80 έως 90]* % και ο δείκτης συγκέντρωσης HHI της τάξης των [7 000 έως 8 000]* μονάδων) ([10]).

(18) Στην περίπτωση των ρευματοδοτών και διακοπτών στη Γαλλία, η Schneider είναι ουσιαστικά ο μοναδικός ανταγωνιστής της Legrand. Η Legrand κατέχει μερίδιο αγοράς [από 80 έως 90]* % και η Schneider είναι η μόνη άλλη αξιόπιστη εταιρεία στην αγορά με μερίδιο αγοράς της τάξης του [0 έως 10]* % ([11]). Έτσι, οποιαδήποτε αύξηση τιμών εκ μέρους της Schneider θα απέβαινε σχεδόν εξ ολοκλήρου προς όφελος της Legrand και, κατ' επέκταση, της Schneider, κατ'αναλογία της συμμετοχής της στη Legrand. Η Legrand θα μπορούσε να ακολουθήσει μια αύξηση τιμών εκ μέρους της Schneider μέχρι το επίπεδο τιμών όπου οποιαδήποτε πρόσθετη αύξηση θα προκαλούσε μείωση της συνολικής ζήτησης στην αγορά που θα την καθιστούσε μη επικερδή. Εξάλλου, η Legrand και η Schneider είναι οι μόνες εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην γαλλική αγορά διακοπτών αποζευκτών φορτίου […]* ([12]). Η δημιουργία μιας διαρθρωτικής σχέσης μέσω της σημαντικής συμμετοχής της Schneider στο κεφάλαιο της Legrand θα δημιουργούσε πρόσθετα κίνητρα (και επιπλέον σοβαρά εμπόδια στην είσοδο στην αγορά και επαφές σε πολλαπλές αγορές μεταξύ της Schneider και της Legrand στη Γαλλία) για ολιγοπωλιακή συμπεριφορά που θα ήταν αρνητική για τον ανταγωνισμό ανάμεσα σε αυτές τις δύο επιχειρήσεις. Στο σύνολο αυτών των αγορών, η διακύμανση του δείκτη συγκέντρωσης HHI που προκαλείται από τη συμμετοχή κατά 98,1 % της Schneider στο κεφάλαιο της Legrand θα ήταν σημαντική (βλέπε τον πίνακα στην παράγραφο 30), εφόσον κυμαίνεται [από 0 έως 1 000]* μονάδες για τους πίνακες διανομής (αυτόματοι διακόπτες ισχύος κλειστού τύπου και μικροαυτόματοι διακόπτες), [από 0 έως 1 000]* μονάδες για τους ρευματοδότες και τους διακόπτες, [από 1 000 έως 2 000]* μονάδες για τους τελικούς πίνακες ελέγχου και μέχρι [2 000 έως 3 000]* μονάδες για τους διακόπτες αποζεύκτες φορτίου ([13]).

(19) Στην απάντησή της την κοινοποίηση αιτιάσεων, της 7ης Νοεμβρίου 2001 (στη συνέχεια «απάντηση»), η Schneider θεωρεί, ωστόσο, ότι η σημερινή κατάσταση, όπου η Schneider κατέχει το 98,1 % του κεφαλαίου της Legrand, αλλά δεν μπορεί να ασκήσει τα δικαιώματα ψήφου, δεν θίγει τον ανταγωνισμό. Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από τα μέτρα που έχει λάβει η Schneider για να διασφαλίσει την ανεξαρτησία της Legrand και ιδίως το διορισμό ανεξάρτητου εντολοδόχου στον οποίο έχει ανατεθεί η διαχείριση της συμμετοχής της Schneider στη Legrand.

([10]) Ο δείκτης HHI (Hirschman Herfindhal Index) είναι το άθροισμα των τετραγώνων των μεριδίων αγοράς των επιχειρήσεων που είναι παρούσες σε μια δεδομένη αγορά. Υπό ορισμένες υποθέσεις, μπορεί να αποδειχθεί ότι ο δείκτης αυτός αντανακλά το μέσο επίπεδο των περιθωρίων κέρδους σε έναν κλάδο. Η διακύμανση αυτού του δείκτη που προκλαείται από μια πράξη είναι ισοδύναμη με διακύμανση των περιθωρίων και, κατά συνέπεια, υποδηλώνει τη δυνητική επίπτωση που θα έχει η εν λόγω πράξη στις τιμές. Για το λόγο αυτό χρησιμοποιείται για να μετρηθούν η ένταση του ανταγωνισμού σε μια δεδομένη αγορά ή οι μεταβολές αυτής της έντασης που προκαλούνται από μία πράξη (βλέπε παραδείγματος χάρη την υπόθεση COMP/M.1383 — Exxon/Mobil) και τις κατευθυντήριες γραμμές του Υπουργείου Δικαιούνης και της Federal Trade Commission των Ηνωμένων Πολιτειών για τις οριζόντιες συγχωνεύσεις: http://www.usdoj.gov/atr/public/guidelines/horiz_book/toc.html). Έχει ανώτατη τιμή 10 000 μονάδων (100 εκατοστιαίες μονάδες στο τετράγωνο) και μια τιμή ανώτερη των 3 000 μονεδων αποτελεί ένδειξη αγοράς με πολύ υψηλό βαθμό συγκέντρωσης στην αποία ενδέχται να περιορισθεί πολύ ο ανταγωνισμός.

([11]) Βλέπε απόφαση περί του ασυμβίβαστου, αιτιολογικές σκέψεις 689 έως 691.

([12]) Βλέπε σκέψη 537 της απόφασης περί του ασυμβίβαστου. Οι Schlumberger και Hager δραστηριοποιούνται σε αυτή την αγορά, αλλά μεταπωλούν προϊόντα της Legrand και της Schneider αντίστοιχα.

([13]) Οι υπολογισμοί αυτοί βασίζονται σε προβολή (Timothy F. Bresnahan et Steven C. Salop, «*Quantifying the competitive effects of production joint venture*», International Journal of Industrial Organisation, 1986) του υπολογισμούτουHHI για ναληφθείυπόψηη ύπαρξη συμμετοχών μεταξύ ανταγωνιστών. Σε περίπτωση που η επιχείρηση A κατέχει ποσοστό x % της επιχείρησης B, η επιχείρηση A θα επιδιώξει να μεγιστοποιήσει όχι μόνο το δικό της κέρδος, αλλά και το άθροισμα του δικού της κέρδους και κατά x % του κέρδους της επιχείρησης B. Βάσει του συλλογισμού που αναπτύσσεται στη σκέψη 15, αυτό έχει ως επακόλουθο να αποκτήσει νέο περιθώριο κινήσεων για να αυξήσει τις τιμές της. Η εισαγωγή αυτής της λειτουργίας κέρδους για την επιχείρηση A στον υπολογισμό του HHI, χωρίς άλλη υπόθεση, οδηγεί σε: [τροποποιηθείς HHI] = [συνήθης HHI] + [μερίδιο αγοράς της Schneider]x[μερίδιο αγοράς της Legrand]x[συμμετοχή της Schneider στο κεφάλαιο της Legrand].

(20) Η Επιτροπή δεν συμμερίζεται αυτή την άποψη. Ασφαλώς, ο διορισμός ενός εντολοδόχου μπορεί να συμβάλει στη διατήρηση, για μια μεταβατική περίοδο, μιας τρέχουσας διαχείρισης της Legrand ανεξάρτητης από την επιρροή της Schneider. Όμως, η παρουσία του εντολοδόχου δεν έχει καμία επίπτωση στα δικαιώματα της Schneider επί των κερδών της Legrand και τις συνακόλουθες αρνητικές επιπτώσεις για τον ανταγωνισμό. Εν πάση περιπτώσει, το επιχείρημα της Schneider ότι μπορούμε να βασιζόμαστε στην παρουσία ενός εντολοδόχου προϋποθέτει τη διατήρηση του εντολοδόχου για απροσδιόριστο χρόνο. Όμως, η διορισμός ενός εντολοδόχου έχει ένα χρονικά περιορισμένο στόχο περιορισμού των επιζήμιων επιπτώσεων στον ανταγωνισμό, πριν να αναληφθεί διαρθρωτική δράση αποκατάστασης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού. Η παρουσία ενός εντολοδόχου δεν αίρει τις αβεβαιότητες όσον αφορά, κυρίως, τη διάρθρωση των μετοχικών μεριδίων της Legrand και τους πόρους τους οποίους μπορεί να ελπίζει ότι θα διαθέτει στο μέλλον. Συνεπώς, δεν προσφέρει στη Legrand επαρκή διαφάνεια ώστε να της επιτρέψει να θέσει σε εφαρμογή σημαντικά σχέδια εσωτερικής ή εξωτερικής ανάπτυξης.

(21) Με βάση τα ανωτέρω, συνάγεται ότι η σημαντική συμμετοχή της Schneider στο κεφάλαιο της Legrand έχει αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή θεωρεί ότι για να αποκατασταθεί ένας αποτελεσματικός ανταγωνισμός απαιτείται η ταχεία επίλυση αυτού του προβλήματος.

ΤΡΟΠΟΙ ΚΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΥ

(22) Στην κοινοποίηση αιτιάσεων, η Επιτροπή συμπεραίνει ότι η Schneider δεν μπορεί να διατηρήσει τη σημαντική συμμετοχή της στη Legrand και ότι η περίμετρος της Legrand πρέπει να παραμείνει αμετάβλητη. Προβλέπει επίσης ο διαχωρισμός της Schneider από τη Legrand να λάβει τη μορφή μιας διανομής μετοχών της Legrand στους μετόχους της Schneider κατ'αναλογία της συμμετοχής τους στο κεφάλαιο της Schneider. Τέλος, προτείνει ο διαχωρισμός μεταξύ της Schneider και της Legrand να πραγματοποιηθεί εντός προθεσμίας […]* από την έκδοση της απόφασης.

(23) Στην απάντησή της, η Schneider θεωρεί ότι οι απαιτήσεις αυτές είναι υπερβολικά αυστηρές και αμφισβητεί το σύνολο των συμπερασμάτων της Επιτροπής.

Μη διατήρηση σημαντικής συμμετοχής της Schneider στο κεφάλαιο της Legrand

(24) Στην κοινοποίηση αιτιάσεων, η Επιτροπή κρίνει ότι, για να αποκατασταθεί ο αποτελεσματικός ανταγωνισμός, απαιτείται η Schneider να μην διατηρήσει σημαντική συμμετοχή στο κεφάλαιο της Legrand. Αυτό αποτελεί άμεσο συνακόλουθο της επίπτωσης που θα είχε στον ανταγωνισμό η διατήρηση μιας τέτοιας συμμετοχής, ιδίως στις αγορές στις οποίες είτε η Schneider είτε η Legrand κατέχουν δεσπόζουσα θέση (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 14 έως 18 της παρούσας απόφασης).

(25) Στην απάντησή της, η Schneider δεν αμφισβητεί επί της ουσίας τις αρνητικές επιπτώσεις που θα προκαλούσε στον ανταγωνισμό η διατήρηση σημαντικής συμμετοχής στο κεφάλαιο της Legrand. Αντίθετα, η Schneider θεωρεί ότι η επιβολή του αναγκαστικού μέτρου της αποεπένδυσης που υπερβαίνει την πώληση μιας ελέγχουσας συμμετοχής είναι «περιττή και δυσανάλογα αυστηρή». Η Schneider εξηγεί, πράγματι, ότι ένα τέτοιο αναγκαστικό μέτρο είναι άσκοπο, εφόσον έχουν ληφθεί όλα τα προληπτικά μέτρα, ιδίως με το διορισμό ενός εντολοδόχου, για τη διασφάλιση της ανεξάρτητης διαχείρισης και της ανταγωνιστικότητας της Legrand.

(26) Καταρχάς, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι, αν διατηρήσει σημαντική συμμετοχή, η Schneider θα είναι σε θέση να ελέγχει την Legrand. Αυτό θα εξαρτηθεί από τη μελλοντική κατανομή του κεφαλαίου και του ποσοστού παρουσίας των μετόχων στις γενικές συνελεύσεις, στοιχεία τα οποία είναι, προφανώς, άγνωστα στο παρόν στάδιο. Τουλάχιστον, δεν είναι δυνατόν να αποκλεισθεί εκ των προτέρων ότι η κατοχή μιας ελέγχουσας μειοψηφίας (33 % των δικαιωμάτων ψήφου κατά το γαλλικό δίκαιο) στο κεφάλαιο της Legrand θα προσέδιδε στη Schneider δικαιώματα ισοδύναμα με το δικαίωμα ελέγχου.

(27) Εν πάση περιπτώσει, οι αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό θα ήταν διαρκείς, εάν η Schneider συνέχιζε να επωφελείται από μια σημαντική συμμετοχή στο κεφάλαιο της Legrand, έστω και αν αυτό δεν θα οδηγούσε σε έλεγχο επί της Legrand. Αυτό οφείλεται στη μεταβολή των οικονομικών κινήτρων που συνεπάγεται μια τέτοια απόκτηση σημαντικής και διαρκούς συμμετοχής (βλέπε αιτιολογικές σκέψεις 14 έως 18).

(28) Επιπλέον, όπως έχει ήδη αναφερθεί, ο διορισμός ενός εντολοδόχου αποβλέπει σε ένα προσωρινό μόνο στόχο διατήρησης των όρων ανταγωνισμού, πριν να τεθεί σε εφαρμογή ένα διαρθρωτικό μέτρο αποκατάστασης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

(29) Συνεπώς, η Επιτροπή κρίνει ότι ο στόχος της αποκατάστασης ενός αποτελεσματικού ανταγωνισμού θα ήταν δυνατό να επιτευχθεί μόνον αν η Schneider μείωνε τη συμμετοχή της στο κεφάλαιο της Legrand κάτω από ένα επίπεδο το οποίο δεν θα προκαλούσε αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό, όπως αυτές που έχουν ήδη περιγραφεί. Λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των σχετικών αγορών και των πολλαπλών πιθανών διαρθρώσεων της αγοράς, ένα ποσοστό συμμετοχής κατώτερο του 5 % στο κεφάλαιο της Legrand δεν θα είχε αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό.

(30) Το εν λόγω ανώτατο ποσοστό (5 %) συμμετοχής της Schneider στο κεφάλαιο της Legrand υπερβαίνει το ανώτατο επίπεδο που θα λαμβανόταν με τη χρησιμοποίηση του δείκτη HHI. Πράγματι, σε αγορές πολύ υψηλού βαθμού συγκέντρωσης, όπως οι γαλλικές αγορές των πινά-

κων διανομής ηλεκτρισμού, των τερματικών πινάκων ελέγχου, των διακοπτών αποζευκτών φορτίου και των ρευματοδοτών και διακοπτών (βλέπε τους δείκτες HHI στην αιτιολογική σκέψη 17), και στις οποίες ο ανταγωνισμός είναι απόρροια της αντιπαλότητας ανάμεσα στη Schneider και τη Legrand, μια μεταβολή ανώτερη των 100 μονάδων δημιουργεί φυσιολογικά σοβαρές αμφιβολίες ως προς τις επιπτώσεις στον ανταγωνισμό. Με ποσοστό συμμετοχής 98,1 %, υπάρχει πολύ μεγάλη υπέρβαση αυτού του ορίου διακύμανσης για όλες τις σχετικές αγορές (βλέπε αιτιολογική σκέψη 18 και τον κατωτέρω πίνακα). Το εν λόγω όριο των 100 μονάδων θα καλυπτόταν μόνο για την αγορά των διακοπτών αποζευκτών φορτίου, εάν το ποσοστό συμμετοχής της Schneider στο κεφάλαιο της Legrand ήταν 4 %. Εντούτοις, λόγω αμφιβολίας, είναι δυνατό να παραχωρηθεί στη Schneider η διακριτική ευχέρεια της συμμετοχής της σε ποσοστό κατώτερο του 5 %.

Υπολογισμός των διακυμάνσεων του HHI σε ορισμένες γαλλικές αγορές

Μερίδια αγοράς	Πίνακες διανομής DBM	Πίνακες διανομής DM	Τερματικοί πίνακες ελέγχου	Διακόπτες αποζεύκτες φορτίου	Ρευματοδότες και διακόπτες
Schneider	[από 60 μέχρι 70]*	[από 60 μέχρι 70]*	[από 40 μέχρι 50]*	[από 40 μέχρι 50]*	[από 0 μέχρι 10]*
Legrand	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*	[από 20 μέχρι 30]*	[από 40 μέχρι 50]*	[από 80 μέχρι 90]*
Άλλη 1	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*	[από 20 μέχρι 30]*	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*
Άλλη 2	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*
Άλλη 3	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*
Άλλη 4	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*	[από 0 μέχρι 10]*
HHI	[από 3 000 μέχρι 4 000]*	[από 5 000 μέχρι 6 000]*	[από 3 000 μέχρι 4 000]*	[από 4 000 μέχρι 5 000]*	[από 7 000 μέχρι 8 000]*
Τροποποιηθέν Delta HHI					
98,1 %	[από 0 μέχρι 1 000]*	[από 0 μέχρι 1 000]*	[από 1 000 μέχρι 2 000]*	[από 2 000 μέχρι 3 000]*	[από 0 μέχρι 1 000]*
5 %	[από 0 μέχρι 1 000]*	[από 0 μέχρι 1 000]*	[από 0 μέχρι 1 000]*	[από 0 μέχρι 1 000]*	[από 0 μέχρι 1 000]*
4 %	[από 0 μέχρι 1 000]*	[από 0 μέχρι 1 000]*	[από 0 μέχρι 1 000]*	[από 0 μέχρι 1 000]*	[από 0 μέχρι 1 000]*

Πηγή: τα μερίδια αγοράς είναι αυτά που αναγράφονται στην απόφαση περί του ασυμβίβαστου.

(31) Εξάλλου, εάν γινόταν αποδεκτή η διατήρηση σημαντικής συμμετοχής της Schneider στο κεφάλαιο της Legrand και εάν της παρεχόταν η δυνατότητα, εκ των προτέρων, να αρχίσει διαπραγματεύσεις με ενδεχόμενους αγοραστές, αυτό θα είχε ως πιθανό αποτέλεσμα τον περιορισμό του αριθμού υποψηφίων για την εξαγορά της Legrand. Επίσης, ένα ποσοστό συμμετοχής ανώτερο του 95 % στο κεφάλαιο και στα δικαιώματα ψήφου μιας εισηγμένης εταιρείας παρέχει στον κάτοχό της το δικαίωμα να προβεί σε δημόσια προσφορά εξαγοράς ενόψει της υποχρεωτικής απόσυρσης των μετόχων με την εξαγορά των συμμετοχών των άλλων μετόχων. Η παροχή της δυνατότητας σε έναν αγοραστή να αποκτήσει ποσοστό άνω του 95 % του κεφαλαίου και των δικαιωμάτων ψήφου της Legrand θα διεύρυνε, συνεπώς, το πεδίο των δυνητικών αγοραστών. Σε μια παρόμοια υπόθεση πώλησης σε έναν τρίτο, η Schneider δεν θα μπορούσε να κατέχει ποσοστό άνω του 3,1 % του κεφαλαίου και των δικαιωμάτων ψήφου της Legrand.

(32) Η Schneider υποστηρίζει επίσης ότι, αν υποχρεωθεί να πωλήσει άπαξ το σύνολο της συμμετοχής της στη Legrand, αυτό θα περιόριζε σημαντικά το φάσμα των δυνητικών αγοραστών. Πράγματι, ένας τέτοιος περιορισμός θα την εμπόδιζε να διαπραγματευθεί μια πώληση με επενδυτές οι οποίοι δεν θα ήταν σε θέση να καταβάλουν αμέσως το σύνολο της αξίας της Legrand (η οποία, κατά τη Schneider, ανέρχεται περίπου σε […]* εκατ. ευρώ). Έτσι, η Schneider εξηγεί ότι η Επιτροπή θα έπρεπε να της δώσει τη δυνατότητα, εάν το ζητούσε ένας δυνητικός αγοραστής, να διατηρήσει μειοψηφική συμμετοχή στο κεφάλαιο της Legrand, παραδείγματος χάρη της τάξης του 20 %, για μια πρόσθετη περίοδο δύο έως τριών ετών.

(33) Η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι είναι επιθυμητό να ευνοήσει την υποψηφιότητα όσο το δυνατόν περισσότερων εν

δυνάμει αγοραστών που θα μπορούσαν να συμβάλουν στην αποκατάσταση ενός αποτελεσματικού ανταγωνισμού στις σχετικές αγορές. Από την άποψη αυτή, δεν πρέπει να απορριφθεί εκ των προτέρων οποιοσδήποτε μηχανισμός μέσω του οποίου, εάν το ζητούσε ο αγοραστής, θα του παρείχε η Schneider χρηματοδοτικές διευκολύνσεις, ακόμη και να μοιραζόταν με τον αγοραστή, σε περιορισμένο βαθμό και διάρκεια χρόνου, τους κινδύνους της μεταβίβασης της Legrand. Εντούτοις, στην τελευταία περίπτωση, μια παρόμοια κατανομή των κινδύνων δεν θα έπρεπε σε καμία περίπτωση να οδηγήσει στη δημιουργία σχέσης εξάρτησης είτε ανάμεσα στη Schneider και τον αγοραστή, είτε ανάμεσα στη Schneider και τη Legrand. Εξάλλου, ένας τέτοιος μηχανισμός δεν θα έπρεπε να δημιουργήσει κίνητρο για τη Schneider να επιδιώξει τη μεγιστοποίηση των κερδών της Legrand. Πρέπει, συνεπώς, να αποκλειστεί μια μειοψηφική συμμετοχή στο κεφάλαιο, με συναφή δικαιώματα ψήφου, που θα παρείχε δικαίωμα στην καταβολή μερισμάτων (υπό την επιφύλαξη των μη σημαντικών ποσοστών συμμετοχών που αναφέρονται στις αιτιολογικές σκέψεις 30 και 31). Αντίθετα, η κατοχή από τη Schneider τίτλων ισοδύναμων με αξίωση επί της Legrand ή επί του αγοραστού της (που θα υπόκειται συνεπώς σε εκ των προτέρων προβλεπόμενη αποζημίωση και ανεξάρτητη από τις μελλοντικές επιδόσεις της Legrand) θα μπορούσε, για ένα ποσό παρόμοιο με αυτό που πρότεινε η Schneider (βλέπε αιτιολογική σκέψη 32), μετά από αίτηση του αγοραστή και με την επιφύλαξη της εκτίμησης από την Επιτροπή των συγκεκριμένων τρόπων αυτού του οικονομικού διακανονισμού, να είναι ένας αποδεκτός προσωρινός τρόπος κατανομής κινδύνων.

Η χωριστή πώληση ορισμένων θυγατρικών της Legrand

(34) Στην κοινοποίηση αιτιάσεων, η Επιτροπή έκρινε ότι, για να αποκατασταθεί ένας αποτελεσματικός ανταγωνισμός, επιβάλλεται επίσης να μην μεταβληθεί η περίμετρος της Legrand με τη διαδικασία του διαχωρισμού.

(35) Στην απάντησή της, η Schneider θεωρεί ότι θα ήταν δυσανάλογα αυστηρό, σε σχέση με το στόχο αποκατάστασης ενός αποτελεσματικού ανταγωνισμού, το να της επιβληθεί όρος για μη μεταβολή της περιμέτρου της Legrand. Πιο συγκεκριμένα, η Schneider θεωρεί, αφενός, ότι η πώληση ορισμένων στοιχείων ενεργητικού της Legrand δεν θα αποδυνάμωνε την ανταγωνιστική της ικανότητα στην επικράτεια του ΕΟΧ αλλά, αντιθέτως, θα μπορούσε ακόμη να ευνοήσει τον ανταγωνισμό. Έτσι, με επιστολή της 30ής Νοεμβρίου 2001, η Schneider διαβίβασε στην Επιτροπή υπόμνημα σχετικά με ορισμένα στοιχεία ενεργητικού της Legrand τα οποία η Schneider θεωρεί ότι θα μπορούσαν να πωληθούν χωριστά σε έναν τρίτο, ή να τα διατηρήσει η Schneider, χωρίς αυτό να είναι αντίθετο προς το στόχο της αποκατάστασης ενός αποτελεσματικού ανταγωνισμού στις σχετικές αγορές. Πιο συγκεκριμένα, το υπόμνημα αυτό αναφέρει […]*. Ως προς αυτό, η Schneider θεωρεί ότι ο συνυπολογισμός από την Επιτροπή των αποτελεσμάτων φάσματος προϊόντων ή των οικονομιών κλίμακας ή εύρους δεν λαμβάνει υπόψη την πραγματική κατάσταση των εξεταζόμενων αγορών. Από την άλλη πλευρά, η Schneider θεωρεί ότι, αν διαθέτει ένα ισχυρότατο οικονομικό κίνητρο να μεγιστοποιήσει την τιμή πώλησης της Legrand και των στοιχείων ενεργητικού τα οποία θα μπορούσε να διαθέσει χωριστά, αυτό θα αποτελούσε ισχυρότατο κίνητρο να μην αποδυναμώσει τη Legrand στερώντας της τα στοιχεία ενεργητικού που είναι απαραίτητα για να διατηρήσει την ανταγωνιστικότητά της.

*Πρόταση της Schneider για τη διατήρηση ή τη χωριστή πώληση της Legrand […]**

(36) Όπως εξηγήθηκε στις αιτιολογικές σκέψεις 11 και 12, η αξιολόγηση των προτάσεων της Schneider αναφορικά με τις εταιρείες […]* πρέπει να πραγματοποιηθεί, αφού καταρχήν εξασφαλιστεί ότι θα συμβάλουν, με επαρκή βαθμό βεβαιότητας, στην αποκατάσταση ενός αποτελεσματικού ανταγωνισμού. Πρέπει επίσης να διασφαλιστεί η εξισορρόπηση των συμφερόντων της Schneider και της Legrand βάσει των ακόλουθων αρχών: δεν είναι δυνατόν να υπερισχύσει το συμφέρον καμίας από τις δύο αυτές εταιρείες σε βάρος της άλλης και το γενικό συμφέρον της αποκατάστασης ενός αποτελεσματικού ανταγωνισμού υπερέχει των ειδικών συμφερόντων αυτών των δύο εταιρειών.

(37) Προκαταρκτικά, πρέπει να επισημάνουμε, όπως έχει εξηγηθεί επανειλημμένα στην απόφαση περί του ασυμβίβαστου, ότι η ανταγωνιστική ισχύς ενός εμπορικού σήματος σε μία δεδομένη αγορά μπορεί να προέρχεται από παράγοντες που υπερβαίνουν αυτή μόνο την αγορά, όπως οι επενδύσεις για την ενίσχυση επιχειρηματικών σχέσεων και την εμπορική προώθηση, για την έρευνα και ανάπτυξη, οι οικονομίες κλίμακας ή εύρους, η παρουσία μιας πλήρους σειράς προϊόντων, ή η ύπαρξη προνομιακών σχέσεων με μεγάλες εταιρείες διανομής ή γενική εκτίμηση αυτού του εμπορικού σήματος από τους ηλεκτρολόγους εγκαταστάσεων. Η χωριστή πώληση ορισμένων τμημάτων της Legrand στη Schneider ή σε τρίτους θα μπορούσε να αλλοιώσει ορισμένους από αυτούς τους παράγοντες και να πλήξει την ανταγωνιστική ικανότητα της Legrand σε ορισμένες αγορές. Ειδικότερα, η διάθρωση των δαπανών της Legrand όσον αφορά τις σχετικές αγορές είναι πιθανό να επηρεαστεί αρνητικά από την απώλεια οικονομιών κλίμακας ή φάσματος, ιδίως στο επίπεδο των εργοστασίων, της εμπορικής διάρθρωσης και της εφοδιαστικής διαχείρισης, της πολιτικής εκπτώσεων, της έρευνας και ανάπτυξης. Μια χωριστή πώληση θα μπορούσε να περιορίσει το εύρος ή το βάθος της προσφοράς της Legrand, αποστερώντας την από τον παραγωγικό μηχανισμό, από τις τεχνολογίες και τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας για μια ή περισσότερες κατηγορίες προϊόντων. Αυτό θα μπορούσε να βλάψει την εικόνα και την αξιοπιστία του εμπορικού σήματος Legrand έναντι των τελικών πελατών, ηλεκτρολόγων και κατασκευαστών πινάκων, καθώς και των μεγάλων εταιρειών διανομής.

(38) Τέλος, η Επιτροπή παρατηρεί ότι […]* έχουν συνολικό κύκλο εργασιών περίπου [από 400 έως 1 000]* εκατ. ευρώ ([…]*), ή [από 10 % έως 30 %]* περίπου του κύκλου εργασιών της Legrand και αντιπροσωπεύουν ποσοστό […]* των αποτελεσμάτων εκμετάλλευσης κατά την ίδια περίοδο. Περίπου [από 10 % έως 30 %]* αυτού του κύκλου εργασιών πραγματοποιείται στην Ευρώπη.

Είναι αυτονόητο ότι, εάν αυτά τα στοιχεία ενεργητικού […]* διαχωριστούν από την Legrand, αυτό θα έπληττε σημαντικά τη γενική οικονομία του ομίλου Legrand και, κατά συνέπεια, την ανταγωνιστική της ικανότητα. Το ίδιο συμπέρασμα ισχύει και για διαχωρισμό […]* διότι η εν λόγω εταιρεία αντιπροσωπεύει από μόνη της περίπου [από 5 έως 25 %]* του συνολικού κύκλου εργασιών της Legrand.

(39) Όσον αφορά την πιθανότητα να διατηρήσει η Schneider ή να προβεί σε χωριστή πώληση […]*, αυτή εξετάζεται βάσει της επίπτωσής της στην αποκατάσταση του αποτελεσματικού ανταγωνισμού και της επίπτωσής της στη διατήρηση των ειδικών συμφερόντων της Schneider και της Legrand.

(40)-(97) […]*

Επιχείρημα: επειδή η Schneider έχει ισχυρότατο οικονομικό κίνητρο να μεγιστοποιήσει την τιμή πώλησης της Legrand και των στοιχείων ενεργητικού που θα μπορούσε να εκχωρήσει χωριστά, αυτό αποτελεί πολύ ισχυρό κίνητρο να μην αποδυναμώσει την Legrand

(98) Η Επιτροπή θεωρεί επίσης ότι το επιχείρημα της Schneider, ότι το συμφέρον της να μεγιστοποιήσει το προϊόν της πώλησης της Legrand ή ορισμένων χωριστών στοιχείων ενεργητικού της Legrand αποκλείει κάθε ενδεχόμενο αποδυνάμωσης της Legrand, δεν είναι δυνατό να γίνει αποδεκτό ως έχει. Ασφαλώς, το χρηματοοικονομικό προϊόν από την πώληση ενός ομίλου Legrand του οποίου η επιφάνεια θα είχε περιοριστεί προηγουμένως θα ήταν, κατά συνέπεια, εκ των προτέρων περιορισμένο. Εντούτοις, αυτό το διαφυγόν κέρδος θα αντισταθμιζόταν, κατά την άποψη της Schneider, από την εξαγορά στοιχείων ενεργητικού της επιλογής της με οικονομικούς όρους που δεν θα μπορούσε απαραιτήτως να πετύχει υπό φυσιολογικές συνθήκες και με την αποδυνάμωση του βασικότερου ανταγωνιστή της. Όμως, στην απάντησή της, η Schneider δεν απέδειξε κατά κανένα τρόπο πώς το αποτέλεσμα αυτού του αρμπιτράζ θα ευνοούσε το άμεσο χρηματοοικονομικό προϊόν της πώλησης της Legrand έναντι ενός διαρκούς ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος στις εν λόγω αγορές μέσω της αποδυνάμωσης του σημαντικότερου ανταγωνιστή της και μέσω της δικής της ενίσχυσης που θα ήταν απόρροια της ενσωμάτωσης των εξαγορασθέντων στοιχείων ενεργητικού της Legrand.

Συμπέρασμα

(99) Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι πρέπει να απορριφθεί η πρόταση της Schneider να λύσει τη συγκέντρωση με τη Legrand μέσω του διαχωρισμού των επιχειρήσεων […]*.

ΟΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΠΩΛΗΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΤΗΣ SCHNEIDER ΣΤΗ LEGRAND

(100) Βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι, για να αποκατασταθεί ο αποτελεσματικός ανταγωνισμός, η Schneider οφείλει να προβεί σε ενιαία πώληση της Legrand, χωρίς να διαχωρίσει τον όμιλο από τις θυγατρικές του τις οποίες πρότεινε να διατηρήσει η ίδια ή να πωλήσει χωριστά. Η πώληση της συμμετοχής της Schneider στη Legrand πρέπει να πραγματοποιηθεί κατά τρόπο ώστε η Schneider να μην κατέχει πλέον σημαντική συμμετοχή στο κεφάλαιο της Legrand, έτσι ώστε να αποκατασταθεί ο αποτελεσματικός ανταγωνισμός.

(101) Για το σκοπό αυτό, η Schneider έχει στη διάθεσή της δύο πιθανές εναλλακτικές δυνατότητες: η απευθείας πώληση της Legrand σε έναν τρίτο, ή τη διάθεση των μετοχών της Legrand στη χρηματιστηριακή αγορά (η Legrand εξακολουθεί να είναι εισηγμένη). Η απευθείας πώληση μπορεί να πραγματοποιηθεί σε έναν τρίτο οποίος είναι ήδη παρών στον εξεταζόμενο κλάδο ή σε ιδιώτες επενδυτές. Η διάθεση των μετοχών της Legrand στη χρηματιστηριακή αγορά θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί είτε μέσω της εισαγωγής στο χρηματιστήριο, είτε με τη διανομή μετοχών της Legrand (ή μετοχών μιας νέας οντότητας που θα αποκτούσε τους τίτλους της Legrand) στους μετόχους της Schneider, παραδείγματος χάρη κατ' αναλογία της συμμετοχής τους. Στην κοινοποίηση αιτιάσεων, η Επιτροπή ανέφερε ότι η διανομή των μετοχών της Legrand στους μετόχους της Schneider θεωρείται η πλέον ενδεδειγμένη λύση.

(102) Πράγματι, κατά την άποψη της Επιτροπής, μια ελεύθερη πώληση σε τρίτο θα απαιτούσε να εγκρίνει η Επιτροπή τον αγοραστή, ο οποίος θα έπρεπε να πληροί ορισμένους όρους αναφορικά με την αποκατάσταση του ανταγωνισμού: ανεξαρτησία έναντι της Schneider, αποδεδειγμένη ικανότητα αποκατάστασης ενός αποτελεσματικού ανταγωνισμού και έλλειψη αβεβαιότητας ως προς την υλοποίηση μιας τέτοιας πώλησης. Επιπλέον, μια πώληση σε τρίτο θα καθιστούσε, ενδεχομένως, απαραίτητη μια διαπραγμάτευση για την τιμή, το οποίο θα απαιτούσε με τη σειρά του να αποκτήσει η Schneider ορισμένες εμπιστευτικές πληροφορίες από την Legrand, γεγονός που θα μπορούσε να είναι επιζήμιο για τον ανταγωνισμό. Τέλος, μια πώληση σε τρίτο και μια εισαγωγή στο Χρηματιστήριο παρουσιάζουν το μειονέκτημα ότι εξαρτώνται από τους όρους της αγοράς και θα υπήρχε κίνδυνος να χρειαστεί μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από αυτό που είναι απαραίτητο για την πραγματοποίηση μιας διανομής μετοχών. Πράγματι, μια διανομή μετοχών παρουσιάζει το πλεονέκτημα ότι δεν εξαρτάται από τις συνθήκες της αγοράς και, κατά συνέπεια, μπορεί να πραγματοποιηθεί εύκολα σε συντομότατο διάστημα.

(103) Αντίθετα, η κοινοποίηση αιτιάσεων εξηγεί ότι μια διανομή μετοχών θα είχε ως αποτέλεσμα οι μέτοχοι της Schneider και της Legrand να είναι οι ίδιοι, τουλάχιστον στην αρχή. Αυτό δημιουργεί κίνδυνο συντονισμού της ανταγωνιστικής συμπεριφοράς, εάν οι δύο εταιρείες ελέγχονταν από τον ίδιο όμιλο μετόχων ή εάν η ίδια ομάδα μετόχων ήταν σε θέση να ασκήσει σημαντική επιρροή τουλάχιστον στη μία από τις δύο εταιρείες. Για την εξάλειψη αυτού του κινδύνου, κανένας κοινός μέτοχος ή ομάδα μετόχων της Schneider και της Legrand δεν θα έπρεπε να είναι σε θέση να ασκήσει σημαντική επιρροή στη μία από τις δύο εταιρείες.

(104) Στην απάντησή της, η Schneider εξήγησε ότι, για περίπλοκους νομικούς και φορολογικούς λόγους, η υλοποίηση μιας λύσης της συγκέντρωσης με διανομή μετοχών ή με διαχωρισμό θα απαιτούσε χρονικό διάστημα που δεν θα ήταν μικρότερο από το διάστημα που θα απαιτούσαν οι άλλοι αναφερθέντες τρόποι λύσης της συγκέντρωσης και ότι θα έπρεπε να της δοθεί η δυνατότητα επιλογής του τρόπου του διαχωρισμού. Παρόλα αυτά, η Schneider δεν απέρριψε εκ των προτέρων την αρχή μιας διανομής μετοχών.

(105) Όσον αφορά τα επιχειρήματα της Schneider, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι προτιμότερο να δώσει στη Schneider τη δυνατότητα επιλογής των νομικών λεπτομερειών της λύσης της συγκέντρωσης με την Legrand, υπό τον όρο ότι οι λεπτομέρειες αυτές θα επιτρέψουν ένα διαχωρισμό σύμφωνα με τα ήδη αναφερθέντα συμπεράσματα: η Schneider οφείλει να μην κατέχει σημαντική συμμετοχή στο κεφάλαιο της Legrand· η Schneider οφείλει να πωλήσει τον όμιλο Legrand χωρίς διαχωρισμό ορισμένων δραστηριοτήτων […]*.

ΠΡΟΘΕΣΜΙΕΣ

(106) Επειδή η κατοχή μεγάλου ποσοστού συμμετοχής της Schneider στο κεφάλαιο της Legrand έχει σοβαρές και αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό, η λύση της συμμετοχής της Schneider στη Legrand πρέπει να πραγματοποιηθεί το συντομότερο δυνατό. Στην κοινοποίηση αιτιάσεων, η Επιτροπή όρισε ανώτατη προθεσμία […]* από την έκδοση της απόφασης βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 4 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων.

(107) Στην απάντησή της, η Schneider θεωρεί ότι μια παρόμοια προθεσμία θα ήταν υπερβολικά αυστηρή, κυρίως για τρεις λόγους.

(108) Πρώτον, η Schneider υποστηρίζει ότι άσκησε προσφυγή στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της απόφασης περί του ασυμβίβαστου ([14]). Για το λόγο αυτό, η Schneider θεωρεί ότι κάθε απόφαση που θα της επέβαλε να πωλήσει τις μετοχές της Legrand πριν την έκδοση της απόφασης του Πρωτοδικείου και, ενδεχομένως, της απόφασης του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σε αυτή την υπόθεση, θα στερούσε ανεπανόρθωτα κάθε χρησιμότητα μιας ακυρωτικής αποφάσεως.

(109) Δεύτερον, η Schneider θεωρεί ότι η επιβολή προθεσμίας […]* θα ήταν υπερβολικά αυστηρή, αν ληφθούν υπόψη, αφενός, ότι η συγκέντρωση δεν έθιξε τον ανταγωνισμό και ότι η Schneider έλαβε μέτρα για να διασφαλίσει την ανεξαρτησία της Legrand, και, αφετέρου, ο σημαντικός κίνδυνος μείωσης της αξίας που θα υποστεί η Schneider σε περίπτωση ταχείας πώλησης της Legrand.

([14]) Η προσφυγή αυτή ασκήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2001.

(110) Τρίτον, η Schneider θεωρεί ότι, εν πάση περιπτώσει, μια προθεσμία […]* θα ήταν ουσιαστικά ανεπαρκής για να πραγματοποιηθεί η εκχώρηση δραστηριοτήτων της Legrand. Για το λόγο αυτό, η Schneider βασίζεται στις απαραίτητες προθεσμίες που ορίστηκαν σε πρόσφατες πράξεις πώλησης ή εξαγοράς. Κατά την άποψη της Schneider, τα παραδείγματα αυτά αποδεικνύουν ότι η πώληση επιχειρήσεων με μέγεθος συγκρίσιμο με αυτό της Legrand πραγματοποιείται, κατά κανόνα, σε μεγάλα χρονικά διαστήματα, που ενδέχεται να υπερβαίνουν […]*, ιδίως όταν ο στόχος είναι γαλλικός.

(111) Λόγω της περιπλοκότητας και του μεγέθους της συναλλαγής, η Επιτροπή θεωρεί ότι μια προθεσμία […]* θα έδινε στη Schneider όλο τον απαραίτητο χρόνο για να πραγματοποιήσει τον διαχωρισμό από τη Legrand με βάση τους τρόπους λύσης της συγκέντρωσης που θα επιλέξει η ίδια. Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να δοθεί στη Schneider συμπληρωματική προθεσμία […]*, κατά την οποία θα δινόταν στον εντολοδόχο αμετάκλητη και αποκλειστική εντολή πώλησης.

Επίπτωση της προθεσμίας διαχωρισμού στην χρησιμότητα μιας προσφυγής της Schneider κατά της απόφασης περί του ασυμβίβαστου

(112) Η Επιτροπή θεωρεί αβάσιμη την ανάλυση της Schneider, σύμφωνα με την οποία μια απόφαση που θα της επιβάλει διαχωρισμό πριν από την περάτωση όλων των πιθανών προσφυγών κατά της απόφασης περί του ασυμβίβαστου θα ακύρωνε τη χρησιμότητα αυτών των προσφυγών.

(113) Πράγματι, αν μια απόφαση διαχωρισμού αφαιρούσε τη χρησιμότητα της προσφυγής της Schneider, η Schneider θα μπορούσε, σε κάθε περίπτωση, να ασκήσει προσφυγή ασφαλιστικών μέτρων, ζητώντας την αναστολή αυτής της απόφασης. Επιπλέον, με βάση τη θέση που υποστηρίζει η Schneider, κάθε προσφυγή κατά απόφασης περί του ασυμβίβαστου θα έπρεπε να έχει αυτομάτως ανασταλτικό χαρακτήρα, γεγονός που είναι αντίθετο με το άρθρο 242 της συνθήκης. Μια παρόμοια κατάσταση θα συνιστούσε επίσης, απαγόρευση χρησιμοποίησης του άρθρου 8 παράγραφος 4 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων για την επιβολή διαχωρισμού των εταιρειών με στόχο την αποκατάσταση ενός αποτελεσματικού ανταγωνισμού και, κατά συνέπεια, θα αφαιρούσε κάθε χρησιμότητα μιας απόφασης περί του ασυμβίβαστου, σε περίπτωση άσκησης προσφυγής εναντίον της.

Προθεσμία […]* θα ήταν ουσιαστικά επαρκής

(114) Όπως εξηγείται στις αιτιολογικές σκέψεις 14 έως 21, η Επιτροπή δεν συμμερίζεται την άποψη της Schneider ότι η παρουσία της Schneider στη Legrand δεν προκαλεί καμία ζημία στον ανταγωνισμό, κυρίως χάρη στα μέτρα που έχει λάβει η Schneider για να διασφαλίσει την ανεξαρτησία της Legrand (διορισμός ενός εντολοδόχου).

Στην πραγματικότητα, το γεγονός της σημαντικής συμμετοχής της Schneider στο κεφάλαιο της Legrand από μόνο του επηρεάζει αρνητικά τον ανταγωνισμό στις σχετικές αγορές, διότι μεταβάλλει τα ανταγωνιστικά κίνητρα της Schneider και αποτελεί τροχοπέδη για την ανάπτυξη της Legrand. Επιπλέον, ο διορισμός ενός ανεξάρτητου εντολοδόχου δεν μειώνει ουσιαστικά τις σημαντικότερες αρνητικές επιπτώσεις στον ανταγωνισμό που απορρέουν από την κατοχή μεγάλης συμμετοχής της Schneider στη Legrand. Ο διορισμός αυτός δεν αλλάζει την ανάγκη ταχείας επίλυσης του προβλήματος.

(115) Όσον αφορά τις ενδεχόμενες μειώσεις αξίας εξαιτίας της πώλησης της Legrand σε υπερβολικά σύντομη προθεσμία, πρέπει να γίνει διάκριση ανάμεσα σε δύο πιθανές αιτίες. Η πρώτη αιτία για τη μείωση της αξίας θα μπορούσε να είναι η αρνητική εξέλιξη των χρηματιστηριακών αγορών. Η δεύτερη θα ήταν ότι μια υπερβολικά στενή προθεσμία δεν θα επέτρεπε στη Schneider να διαπραγματευθεί με τρίτους ή με τις χρηματαγορές υπό ευνοϊκούς όρους, ιδίως επειδή η προθεσμία αυτή δεν θα της παρείχε περιθώριο ελιγμών σε σχέση με τις απαιτήσεις των διαφόρων εναλλακτικών δυνατοτήτων σε όρους χρονοδιαγράμματος.

(116) Η Επιτροπή κρίνει ότι τα επιχειρήματα που ανέπτυξε η Schneider, σύμφωνα με τα οποία θα ήταν ανέφικτο να πραγματοποιηθεί η λύση της συγκέντρωσης εντός […]*, δεν είναι θεμελιωμένα.

(117) Ειδικότερα, από τον κατάλογο των παραδειγμάτων που έδωσε η Schneider, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι, πολλές πράξεις πραγματοποιήθηκαν σε διάστημα λιγότερο των […]*. Όπως αναφέρει η τράπεζα επενδύσεων που επέλεξε η Schneider, τα παραδείγματα αυτά δεν φαίνεται να αποτελούν εξαιρέσεις, αλλά απλά «περιπτώσεις χωρίς ειδική δυσκολία».

(118) Η Legrand παρουσίασε επίσης παραδείγματα προθεσμιών που κρίθηκαν απαραίτητες για να υλοποιηθούν πρόσφατα πράξεις συγχώνευσης — εξαγοράς που αφορούν ιδίως γαλλικές επιχειρήσεις. Από τα παραδείγματα αυτά συνάγεται ότι μια προθεσμία […]* από την απόφαση της πώλησης είναι γενικά επαρκής για τη διεκπεραίωση παρόμοιων πράξεων.

(119) Η Schneider εξήγησε ότι, αν και καθεμία από τις πράξεις εκχώρησης δραστηριοτήτων ή διαχωρισμού είναι δυνατόν από τεχνική άποψη να πραγματοποιηθεί σε διάστημα […]*, μια παρόμοια προθεσμία δεν θα επέτρεπε στη Schneider να διερευνήσει, τουλάχιστον, σε ένα πρώτο στάδιο, όλους τους δυνατούς τρόπους διαχωρισμού. Οι σύμβουλοι της Schneider ανέφεραν, εντούτοις, ότι, αν η προθεσμία αυτή αυξηθεί σε […]*, η Επιτροπή θα παρείχε στη Schneider την απαραίτητη ευελιξία για να εξετάσει κάθε μία από τις προαναφερόμενες εναλλακτικές δυνατότητες (εκχώρηση δραστηριοτήτων και διαχωρισμός) πριν να αποφασίσει, ενώ θα ήταν σε θέση να διεκπεραιώσει τη διαδικασία λύσης της συγκέντρωσης.

(120) Τέλος, πρέπει να επισημανθεί ότι η Schneider είχε τη δυνατότητα να αρχίσει να οργανώνει αυτό το διαχωρισμό από τότε που η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση περί του ασυμβίβαστου, στις 10 Οκτωβρίου 2001. Εξάλλου, αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο, στις 22 Νοεμβρίου, η Schneider ζήτησε από την Επιτροπή απαλλαγή βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 4 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων για να μπορέσει να αρχίσει την προετοιμασία ενός ενδεχόμενου διαχωρισμού, απαλλαγή η οποία της παραχωρήθηκε. Μια προθεσμία […]*, όπως αναφέρεται στην παράγραφο119, θα προστίθετο, συνεπώς, στην περίοδο που διανύθηκε από τις 10 Οκτωβρίου 2001 μέχρι την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης, δηλαδή συνολικά περισσότερο από […]*.

(121) Επιπλέον, […]*.

(122) Με βάση τα ανωτέρω, συνάγεται ότι μια προθεσμία […]* για την υλοποίηση του διαχωρισμού είναι ουσιαστικά επαρκής. Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή είναι έτοιμη να παραχωρήσει συμπληρωματική προθεσμία […]*, κατά την οποία θα δοθεί στον εντολοδόχο αμετάκλητη και αποκλειστική εντολή πώλησης, έτσι ώστε να δοθεί στη Schneider το απαραίτητο περιθώριο κινήσεων κατά τις διαπραγματεύσεις με τους δυνητικούς αγοραστές ή επενδυτές. Εξάλλου, για να αντισταθμίσει τις δυσμενείς περιστάσεις που θα έθεταν σε κίνδυνο την τήρηση των προθεσμιών των […]*, η Επιτροπή μπορεί να παρατείνει αυτές τις προθεσμίες, εάν υποβληθεί σχετική αίτηση από τη Schneider ή από τον εντολοδόχο, υπό τον όρο ότι η Schneider ή ο εντολοδόχος είναι σε θέση να αποδείξουν ότι έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να τηρήσουν την προθεσμία.

(123) Κατά συνέπεια, θα πρέπει να δοθεί στη Schneider μια πρώτη προθεσμία […]* για να πραγματοποιήσει τον διαχωρισμό. Εάν η Schneider δεν πραγματοποιήσει τον διαχωρισμό εντός αυτής της προθεσμίας, θα ανατεθεί σε εντολοδόχο η υλοποίηση της πώλησης των μετοχών της Legrand που κατέχει η Schneider εντός νέας προθεσμίας […]*.

(124) Εξάλλου, η Schneider προτείνει στην απάντησή της να της παρασχεθεί η δυνατότητα μιας σταδιακής απόσυρσης από το κεφάλαιο της Legrand. Όμως, όπως έχει ήδη καταδειχθεί (βλέπε τις αιτιολογικές σκέψεις 32 και 33), κάθε καθυστέρηση της εξόδου της Schneider από το κεφάλαιο της Legrand θα προκαλούσε ζημία στον ανταγωνισμό. Εντούτοις, η Επιτροπή θα μπορούσε να εξετάσει και άλλους τρόπους που θα επέτρεπαν στη Schneider να προσελκύσει αγοραστές οι οποίοι δεν θα ήταν σε θέση να υποβάλουν προσφορά για τη συνολική αξία της Legrand, εάν η Schneider υποβάλει δεόντως αιτιολογημένη αίτηση.

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΝΤΟΛΟΔΟΧΟΣ

(125) Από την εν λόγω προθεσμία των […]*, που παρατείνεται ενδεχομένως κατά […]* επιπλέον, προς όφελος του εντολοδόχου, συνάγεται ότι η Schneider θα συνεχίσει να κατέχει συμμετοχή 98 % στο κεφάλαιο της Legrand επί ένα ορισμένο διάστημα. Συνεπώς, η Επιτροπή θεωρεί, βάσει των όσων αναφέρονται στην απόφαση απαλλαγής της 4ης Δεκεμβρίου 2001, ότι για την αποκατάσταση αποτελεσματικού ανταγωνισμού απαιτείται η άμεση παράταση της εντολής του εντολοδόχου που διορίστηκε με την απόφαση απαλλαγής. Η εντολή του πρέπει να του παραχωρεί όλες τις απαραίτητες εξουσίες και την ανεξαρτησία να διαχειρίζεται τη συμμετοχή της Schneider στη Legrand κατά τη μεταβατική περίοδο πριν από τον διαχωρισμό αυτών των δύο εταιρειών, να παρέχει στη Legrand την απαραίτητη αυτονομία και το περιθώριο κινήσεων, έτσι ώστε να συνεχίσει η εν λόγω εταιρεία να είναι πλήρως ανταγωνιστική στις σχετικές αγορές, να εξασφαλιστεί ότι η Schneider δεν θέτει σε εφαρμογή ενέργειες αντίθετες με, ή υπερβαίνουσες την παρούσα απόφαση και να συμμετέχει στην προετοιμασία και την υλοποίηση του διαχωρισμού από τη Schneider. Εξάλλου, σε περίπτωση που η Schneider δεν θα πραγματοποιήσει τον διαχωρισμό εντός της προθεσμίας των […]*, θα δοθεί στον εντολοδόχο αποκλειστική και αμετάκλητη εντολή πώλησης των μετοχών της Legrand τις οποίες κατέχει η Schneider, βάσει νέας τροποποιητικής σύμβασης εντολής. Οι τροποποιήσεις της σύμβασης εντολής, η οποία έχει εγκριθεί από την Επιτροπή στην απόφαση απαλλαγής, πρέπει να εγκρίνονται από την Επιτροπή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Για να αποκατασταθεί αποτελεσματικός ανταγωνισμός, διατάσσεται η Schneider Electric να διαχωριστεί από τον όμιλο Legrand σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος ΙΙ.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη

SCHNEIDER ELECTRIC S.A.
43-45, Boulevard Franklin Roosevelt
F-92500 RUEIL-MALMAISON

Βρυξέλλες, 30 Ιανουαρίου 2002.

Για την Επιτροπή
Mario MONTI
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

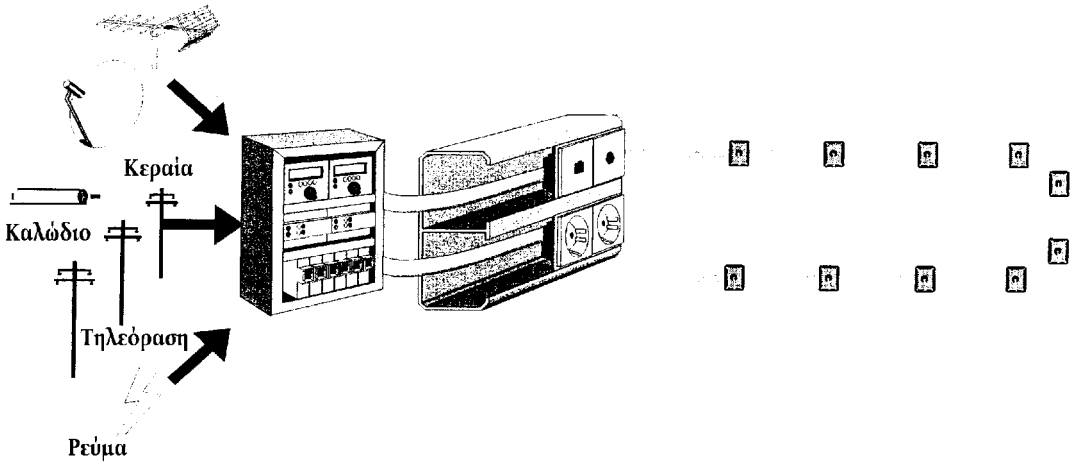

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Σημείο 1

Η Schneider Electric (στη συνέχεια Schneider) οφείλει να διαχωριστεί από τον όμιλο Legrand (στη συνέχεια Legrand), χωρίς να προβεί στη χωριστή εκχώρηση ορισμένων δραστηριοτήτων της Legrand, εντός προθεσμίας […]* από την ημερομηνία παραλαβής της παρούσας απόφασης.

Ο διαχωρισμός αυτός είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί με τους τρόπους που θα επιλέξει η Schneider, στο πλαίσιο της τήρησης των απαριθμούμενων στο σημείο 2 αρχών.

Σημείο 2

1. Εάν η Schneider επιλέξει να πωλήσει ή να αναθέσει την πώληση των μετοχών τις οποίες κατέχει στο κεφάλαιο της Legrand σε έναν ή περισσότερους αγοραστές, η Schneider πωλεί τις μετοχές που είναι απαραίτητες για να μπορέσει ο (οι) εν λόγω αγοραστής(-ές) να θέσει(-ουν) σε εφαρμογή δημόσια προσφορά αποχώρησης, την οποία θα ακολουθήσει υποχρεωτική έξοδος για να αποσυρθούν οι μετοχές της Legrand από το Χρηματιστήριο.

   Μετά την ολοκλήρωση της εκχώρησης, η Schneider και οι άλλοι μέτοχοι με μειοψηφική συμμετοχή οφείλουν να κατέχουν από κοινού ποσοστό κατώτερο του 5 % του κεφαλαίου και των δικαιωμάτων ψήφου της Legrand. Εάν ο ή οι αγοραστές δεν ζητήσουν να ωφεληθούν από τη δυνατότητα να πραγματοποιήσουν δημόσια προσφορά αποχώρησης την οποία θα ακολουθήσει υποχρεωτική αποχώρηση, η Schneider θα μπορέσει να διατηρήσει συμμετοχή κατώτερη του 5 % στο κεφάλαιο της Legrand.

2. Εάν η Schneider αποφασίσει να διαθέσει ή να αναθέσει τη διάθεση σε μια χρηματιστηριακή αγορά των μετοχών της Legrand ή μιας άλλης οντότητας που θα είχε τον έλεγχο της Legrand, η Schneider διαβεβαιώνει προηγουμένως την Επιτροπή ότι, μετά την εν λόγω διάθεση σε μια χρηματιστηριακή αγορά, κανένας κοινός μέτοχος ή κοινή ομάδα μετόχων της Schneider και της Legrand δεν θα ασκεί σημαντική επιρροή στη μία από τις δύο εταιρείες. Επιπλέον, η Schneider δεν μπορεί να διατηρήσει συμμετοχή ανώτερη ή ίση του 5 % του κεφαλαίου.

3. Εάν η Schneider επιλέξει έναν διαφορετικό τρόπο διαχωρισμού από τους προβλεπόμενους στις παραγράφους 1 και 2, οφείλει να ζητήσει την προηγούμενη έγκριση αυτού του τρόπου από την Επιτροπή, ιδίως όσον αφορά την ενδεχόμενη πιθανότητα να διατηρήσει η Schneider για περιορισμένο χρονικό διάστημα και σε περιορισμένη ποσότητα τίτλους ισοδύναμους με αξίωση επί της Legrand ή επί οιασδήποτε άλλης εταιρείας που θα αποκτούσε τον έλεγχο της Legrand. Σε αυτή την περίπτωση, η Επιτροπή μπορεί να επιβάλλει νέους όρους στη Schneider για να διασφαλίσει την αποκατάσταση ενός αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

4. Πριν από την εκχώρηση της Legrand και ενόσω, ιδίως σε περίπτωση εισαγωγής στο χρηματιστήριο, η Schneider είναι σε θέση να επιλέγει τους αγοραστές της Legrand, η Schneider ζητεί την έγκριση της Επιτροπής για κάθε αγοραστή.

   Η αίτηση έγκρισης πρέπει να περιέχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, έτσι ώστε να είναι η Επιτροπή σε θέση να ελέγχει ότι ο ή οι αγοραστές πληρούν τα κριτήρια επιλογής του αγοραστή που έχουν οριστεί στην παράγραφο 49 της ανακοίνωσης της Επιτροπής σχετικά με τα αποδεκτά διορθωτικά μέτρα κατ' εφαρμογήν του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 447/98 της Επιτροπής ([1]).

   Κάθε πράξη που θα οδηγούσε σε μεταγενέστερη μεταβίβαση ορισμένων δραστηριοτήτων της Legrand στη Schneider από έναν ή περισσότερους αγοραστές συνιστά εμπόδιο για την έγκριση αυτών των αγοραστών.

Σημείο 3

Η Schneider οφείλει να υποβάλει στην Επιτροπή, το συντομότερο δυνατό:

α) το ή τα σχέδια ενημερωτικού εγγράφου τρίτων που προορίζονται να δοθούν στους δυνητικούς αγοραστές ή επενδυτές·

β) τον κατάλογο των δυνητικών αγοραστών με τους οποίους προτίθεται να έλθει σε επικοινωνία η Schneider καθώς και τα αποτελέσματα αυτών των επαφών.

Τα έγγραφα αυτά θεωρούνται αποδεκτά από την Επιτροπή, εάν αυτή δεν λάβει απόφαση για τα εν λόγω έγγραφα εντός προθεσμίας πέντε εργασίμων ημερών από την ημερομηνία παραλαβής των εγγράφων.

([1]) ΕΕ C 68 της 2.3.2001, σ. 3.

Σημείο 4

1. Η Schneider υποβάλλει προς έγκριση στην Επιτροπή εντός προθεσμίας πέντε εργασίμων ημερών από την ημερομηνία παραλαβής της παρούσας απόφασης, τροποποίηση της σύμβασής της με τον εντολοδόχο που διορίστηκε κατ' εφαρμογήν της απόφασης της Επιτροπής της 4ης Δεκεμβρίου 2001, η οποία εκδόθηκε για την παρούσα υπόθεση βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89.

   Σε περίπτωση που δεν υποβληθεί πρόταση τροποποιητικής σύμβασης εντός της εν λόγω προθεσμίας ή σε περίπτωση που δεν υπάρξει συμφωνία ανάμεσα στην Επιτροπή και τη Schneider επί της τροποποιητικής σύμβασης, η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει τροποποιητική σύμβαση, κατόπιν διαβουλεύσεως με τον εντολοδόχο.

2. Η αναφερόμενη στην παράγραφο 1 τροποποιητική σύμβαση συντάσσεται σύμφωνα με τους ακόλουθους κανόνες:

   α) η εντολή παρατείνεται μέχρι την πλήρη υλοποίηση του διαχωρισμού ανάμεσα στη Schneider και τη Legrand·

   β) ο εντολοδόχος εξασφαλίζει ότι η Schneider δεν θέτει σε εφαρμογή ενέργειες αντίθετες με, ή υπερβαίνουσες την παρούσα απόφαση·

   γ) ο εντολοδόχος συμμετέχει στην προετοιμασία και την υλοποίηση του διαχωρισμού από τη Schneider·

   δ) η τροποποιητική σύμβαση περιλαμβάνει κάθε άλλο μέτρο που κρίνεται απαραίτητο για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης και για τη διατήρηση της απαραίτητης αυτονομίας και του περιθωρίου ελιγμών, έτσι ώστε να συνεχίσει η Legrand να είναι πλήρως ανταγωνιστική στο σύνολο των σχετικών αγορών.

3. Εάν η Schneider δεν τηρήσει ουσιαστικά τις δεσμεύσεις της, η Επιτροπή μπορεί να συμπληρώσει την αποστολή του εντολοδόχου, για να του παραχωρηθούν όλες οι δυνατότητες να επιβάλει την τήρηση της παρούσας απόφασης.

4. Όταν εκπληρωθούν οι αποστολές που του έχουν ανατεθεί, η Schneider υποβάλλει στην Επιτροπή αίτηση αποδέσμευσης του εντολοδόχου από την εντολή του.

Σημείο 5

Η καταληκτική ημερομηνία που καθορίζει την εκπνοή της αναφερόμενης στο σημείο 1 προθεσμίας είναι η ημερομηνία υπογραφής αμετάκλητης συμφωνίας πώλησης ή η ημερομηνία δημοσίευσης μιας δημόσιας προσφοράς ή της ψήφισης από τη γενική συνέλευση της Schneider ενός διαχωρισμού.

Ο πραγματικός διαχωρισμός μεταξύ της Schneider και της Legrand πραγματοποιείται εντός προθεσμίας […]* μετά από αυτή την καταληκτική ημερομηνία.

Σημείο 6

1. Εάν η Schneider δεν μπορέσει να υπογράψει αμετάκλητη συμφωνία πώλησης με ένα τρίτο ή να δημοσιεύσει δημόσια προσφορά πώλησης των μετοχών εντός της αναφερόμενης στο σημείο1 προθεσμίας των […]*, η Schneider αναθέτει αμετάκλητη και αποκλειστική εντολή στον αναφερόμενο στο σημείο 4 εντολοδόχο να πραγματοποιήσει, με την καλύτερη δυνατή τιμή αλλά χωρίς τον καθορισμό ελάχιστης τιμής, το διαχωρισμό ανάμεσα στη Schneider και τη Legrand.

   Για το σκοπό αυτό, τουλάχιστον δέκα εργάσιμες ημέρες πριν από την εκπνοή της εν λόγω προθεσμίας, η Schneider υποβάλλει προς έγκριση στην Επιτροπή τροποποιητική σύμβαση εντολής.

   Σε περίπτωση που δεν υποβληθεί πρόταση τροποποιητικής σύμβασης τουλάχιστον δέκα εργάσιμες ημέρες πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας ή σε περίπτωση που δεν επιτυγχάνεται συμφωνία μεταξύ της Επιτροπής και της Schneider για την πρόταση τροποποιητικής σύμβασης, η Επιτροπή μπορεί να επιβάλει τροποποιητική σύμβαση, κατόπιν διαβουλεύσεως με τον εντολοδόχο.

2. Ο εντολοδόχος διαθέτει προθεσμία […]* για να υπογράψει αμετάκλητη συμφωνία πώλησης με έναν τρίτο ή για να δημοσιεύσει επίσημη προσφορά πώλησης των μετοχών.

Σημείο 7

Σε περίπτωση έκτακτων περιστάσεων που εμποδίζουν την υπογραφή αμετάκλητης συμφωνίας πώλησης με έναν τρίτο ή τη δημοσίευση δημόσιας προσφοράς πώλησης των μετοχών από τη Schneider ή από τον αναφερόμενο στο σημείο 4 εντολοδόχο, η αναφερόμενη στο σημείο 1 προθεσμία ή η αναφερόμενη στο σημείο 6, παράγραφος 2 προθεσμία μπορεί να παραταθεί, κατά τη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής, κατόπιν δεόντως αιτιολογημένης αιτήσεως της Schneider ή του εντολοδόχου. Η εν λόγω αίτηση κατατίθεται αμέσως μετά την συνδρομή των έκτακτων περιστάσεων και αποδεικνύει ότι έχει καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για την τήρηση των προθεσμιών.